

“**Rembrandt**” is een korte musical voor de bovenbouw van de basisschool. Geschikt om te gebruiken in een project over Rembrandt, of als maandsluiting. Of zo maar tussendoor. In de muziek zit een link met muziek uit de gouden eeuw. Het verhaal speelt zich af in een klaslokaal. Kinderen van een school hebben als afsluiting van een project een schilderswedstrijd. Eén schilderij is zo levensecht geschilderd dat het werkelijk tot leven komt. Plotseling staan Rembrandt, zijn vrouw Saskia en zoon Titus in levende lijve tegenover hun schilder.....

17 rollen, speelduur ongeveer een half uur.

Kleding voor de drie personen uit de gouden eeuw is te huur.

Het toneel stelt voor een klaslokaal. Ingericht als schilderswerkplaats. Er staan schooltafeltjes met verf en kwasten. Aan de muren hangen door de kinderen nageschilderde schilderijen van Rembrandt, of althans , een beetje in zijn stijl. Het schilderij van Gerard is afgedekt met een laken. Alle kinderen lopen in schildershemden.

Rembrandt

Heel lang geleden, wel zo'n vierhonderd jaar
Wordt een zoon geboren bij een molenaar
Maar zo'n molen kan hem echter niet bekoren,
Daarvoor werd Rembrandt
vast en zeker niet geboren,
Maar met een kwast in de hand
Klopt het wel van alle kant,
Wordt hij de grootste schilder van het land.

Rembrandt van Rijn
Door alle eeuwen heen zal jij
De allergrootste blijken
Rembrandt van Rijn
Je zult de allergrootste schilder zijn

Als kleine jongen dan weet Rembrandt het al
Dat ie zeker schilder worden zal
Hoewel zijn ouders willen dat ie gaat studeren.
Gaat hij bij schilders toch het vak verder leren,
Want met een kwast in de hand
Klopt het wel van alle kant
Wordt hij de grootste schilder van het land.

Rembrandt van Rijn.....

Zelfs in jouw tijd een beroemd kunstenaar
Toch viel het leven je vaak wel zwaar
Je ziet de droefenis in sommige portretten
Maar dat zal jou het werken zeker niet beletten
Want met een kwast in de hand
Klopt het toch van alle kant
Wordt je de grootste schilder van het land.

Rembrandt van Rijn.....

JUF: Zo, jongens en meisjes.. 't is al weer bijna twaalf uur..
We gaan opruimen. 't Was vanmorgen de laatste morgen dat je kon werken aan je eigen Rembrandt. Vanmiddag komt de jury en die zal een winnaar aanwijzen. Maar voor mij (*loopt eens langs alle schilderijen*) zijn jullie allemaal winnaar. Doe een laken over je schilderij, dan blijft alles nog een beetje een verrassing voor de andere klassen. (*De kinderen ruimen alle verfspullen op. Aan het eind van de scène zijn de tafels leeg*)

KOEN: (*tegen Gerard*) Hé, Gerard, ben jij al helemaal klaar?

GERARD: Ja, ik was gisteren al een heel eind.

FARAH: Ja, kunst! Hij tekent net zo gemakkelijk als wij praten!

WILLEKE: Wij maken geen schijn van kans als hij meedoet.

JASMIN: We hadden net zo goed niet kunnen schilderen!

WIBO: Het gaat toch niet alleen maar om het winnen, het was toch hartstikke leuk!

JUF: Precies, Wibo! We kunnen niet allemaal Rembrandt zijn!

GERARD: Ik ben helemaal geen Rembrandt! Zal ik ook nooit worden. Daar was er maar één van.

JUF: Maar, Gerard, als je in dezelfde tijd had geleefd als Rembrandt, zou je misschien wel een leerling van hem zijn geweest!

NATASJA: Hij heeft zijn naam in elk geval mee!

MUSTAFA: Gerard Dou, da's toch wel heel toevallig. Gerard Dou heten en dan zo goed kunnen tekenen en schilderen!

WILLEKE: Waarom is dat toevallig?

JIM: Hallo! Willeke! Heb jij eigenlijk wel iets mee gekregen van dit Rembrandt project?

WIBO: Gerard Dou, zo heette ook die beroemde leerling

van Rembrandt! We hebben er nog zo om moeten lachen, weet je nog?

JUF: Ach, Willeke is er soms met haar gedachten niet helemaal bij,

MUSTAFA: Dan zit ze met haar gedachten bij jou, Koen!

ALLEN: (*lachen, Willeke en Koen draaien zich beledigd van elkaar weg*)

FARAH: Dus jij hebt echt dezelfde naam als die leerling van Rembrandt?

JIM: Hallo.. Nog zo eentje! Op wie ben jij verliefd dan?

ALLEN: (*lachen weer. Nu draait Farah zich ook beledigd om. Dan gaat de bel*)

JUF: Gered door de bel! Ik was al bang dat iedereen vanmorgen boos weg zou gaan. Vanmiddag... dan zal de jury langskomen.

JASMIN: Wie zit er eigenlijk in de jury, juf?

JIM: Hallo, Jasmin! Dat heeft ze al drie keer verteld!

WIBO: De burgemeester, meester Jan, die hier vroeger heeft gewerkt en Piet Penseel.

NATASJA: Onze plaatselijke kunstenaar!

JUF: Kunstenaar, Natasja!

NATASJA: Ja, dat mocht ie willen!

JUF: Jongens, ..en meisjes natuurlijk ook,..als je schilderij netjes is afgedekt, kun je gaan. Tot vanmiddag! Klassendienst! Vegen jullie nog even de boel aan?

KOEN: Juf, ik kan niet, moet nog even langs het postkantoor en dan moet ik opschieten, anders zijn ze dicht!

MUSTAFA: Je kan die brief toch gewoon aan Willeke géven!

ALLEN: (*lachen weer, Koen weer beledigd. Allen vertrekken. Tassen mee, eventueel bekertjes pakken.*)

GERARD: (*tegen Koen*) Ga maar Koen, ik doe het wel even Alleen. Geen probleem. (*Iedereen gaat af. Gerard pakt de bezem en begint te vegen*)

MAARTJE: (*Komt op*) Hé Gerard. Kom je nog mee naar

huis?

GERARD: Ja, ik kom zo, moet nog even vegen.

MAARTJE: *(probeert onder alle doeken te gluren)*
Welke is van jou?

GERARD: *(al vegend)* Die in de hoek daar. *(gebaar)*

MAARTJE: Laat eens kijken!

GERARD: Nee, dat moet een verrassing blijven!

MAARTJE: Doe niet zo flauw. Je mag het toch wel aan je zus laten zien!

GERARD: *(Met meer nadruk)* Het moet een verrassing blijven!

MAARTJE: Wat nou, verrassing! We weten toch allemaal wel dat jij gaat winnen!

TITUS: *(van achter het laken)* En waarom zoude hij dan wel gaan winnen?

SASKIA: Alsof hij Rembrandt ware!

MAARTJE en GERARD *(schrikken, kijken om zich heen)*

MAARTJE: Wie zei dat?

GERARD: Geen idee!

MAARTJE: Wij zijn toch alleen hier in dit lokaal?

GERARD: Dat dacht ik ook. Misschien heeft iemand zich verstopt. ..Mustafa!...ben jij dat? *(loopt zoekend de klas rond)* Koen!...

TITUS: Mustafa? Vreemde naam!

SASKIA: Koen?

MAARTJE: Het komt van achter dit laken vandaan!

GERARD: Mijn schilderij?!

MAARTJE en GERARD *(trekken heel voorzichtig het laken weg. Daar zien we een tableau vivant met Saskia van Uylenberg, Titus in monnikskleren en Rembrandt. Sakia en Titus gaan na een paar tellen bewegen. Rembrandt blijft stokstijf staan.)*

SASKIA: *(rekt zich uit)* Hè hè, zo eens even de benen strekken! *(stapt uit het schilderij. De kinderen staan als aan de grond genageld. De mond open van verbazing)*
Wel, zijt gij beiden de tong verloren?

MAARTJE en GERARD: *(nog steeds sprakeloos)*

SASKIA: *(tegen Titus)* Hé, Titus, zegget u eens iets!

TITUS: *(rekt zich nu ook uit en stapt ook uit het schilderij)*
Wat ende zijn dat voor lieden, moeder? Zij spreken vreemd, zij dragen vreemde kleder!

MAARTJE: *(ontwaakt plotseling)* Wat nou vreemde kleder? Je ziet er zelf niet uit. Je lijkt wel, je lijkt wel, je lijkt wel..

TITUS: Ik lijkt wel wat?

GERARD: *(nu ook wakker)* Een monnik.

TITUS: Ik lijkt wel ene monnik!
Vermakelijk... Ene monnik. Ofte dat ook niet de bedoeling ware!?

GERARD: *(legt zijn zusje uit)* Rembrandt liet Titus poseren

Uiteindelijk stappen Titus, Saskia en Rembrandt weer in de lijst en de jury beoordeelt het schilderij

BURGEMEESTER: Gerard Dou! Jij hebt de hoofdprijs gewonnen! Een schilderscursus voor jou *(haalt een enveloppe te voorschijn en haalt daar een brief uit, Leest)* Bij ...Piet Penseel!

JASMIN: Ik ben ineens niet zo jaloers meer!

ALLEN: *(lachen)*

BURGEMEESTER: *(vervolgt)* en het winnende schilderij wordt in het stadhuis tentoongesteld!

JUF: Geweldig! Gerard, dek het maar gauw af, voordat er wat mee gebeurt!
(Gerard doet dat)
Koen en Mustafa, willen jullie even helpen het schilderij in mijn bestelauto te leggen? Hier is mijn sleutel. Dan breng ik het straks even naar het stadhuis!

MAARTJE: Ja, maar...dat gaat niet...dat is veel.... te zwaar..

KOEN EN MUSTAFA: *(hebben het schilderij waar de drie al achter zijn weggelopen al in de lucht en lopen er mee van het toneel af.)*

KOEN: Te zwaar?

MUSTAFA: Hoe kom je erbij!

GERARD: Ja, maar.. wacht even... *(voelt met zijn hand achter het laken)* 't Is gewoon weer verf geworden....

JUF: Ja, wat zou het anders zijn dan?

GERARD en MAARTJE: *(kijken elkaar een paar tellen vragend aan, halen hun schouders op.)* Laat maar!
(Het schilderij wordt nu echt van het toneel af gedragen)

JUF: Jongens en meisjes! Dit was het einde van ons Rembrandt van Rijn project!. Ik hoop dat jullie ervan genoten hebben en iets geleerd!
Ik dank de jury voor het deskundig oordeel en wens iedereen wel thuis!

Rembrandt

Heel lang geleden, wel zo'n vierhonderd jaar
Wordt een zoon geboren bij een molenaar
Maar zo'n molen kan hem echter niet bekoren,
Daarvoor werd Rembrandt
vast en zeker niet geboren,
Maar met een kwast in de hand
Klopt het wel van alle kant,
Wordt hij de grootste schilder van het land.

Rembrandt van Rijn
Door alle eeuwen heen zal jij
De allergrootste blijken
Rembrandt van Rijn
Je zult de allergrootste schilder zijn

Als kleine jongen dan weet Rembrandt het al
Dat ie zeker schilder worden zal
Hoewel zijn ouders willen dat ie gaat studeren,
gaat hij bij schilders toch het vak verder leren

Want met een kwast in de hand
Klopt het wel van alle kant
Wordt hij de grootste schilder van het land.

Rembrandt van Rijn.....

Zelfs in jouw tijd een beroemd kunstenaar
Toch viel het leven je vaak wel zwaar
Je ziet de droefenis in sommige portretten
Maar dat zal jou het werken zeker niet beletten
Want met een kwast in de hand
Klopt het toch van alle kant
Wordt je de grootste schilder van het land.

Rembrandt van Rijn.....

Rollen:

Koen
Mustafa
Jim
Wibo
Natasja
Willeke
Jasmin
Farah
Gerard Dou

kinderen van een schoolklas

Maartje
Juf
Meester Jan
Burgemeester
Piet Penseel
Rembrandt
Saskia Uylenburg
Titus

medeleerling. Kan fantastisch schilderen. Net als Gerard Dou, één van de leerlingen van Rembrandt. zusje van Gerard

*De juf van Gerards klas
oud leerkracht, lid van de jury
voorzitter van de jury
plaatselijk kunstenaar, lid van de jury*

*zijn vrouw
zijn zoon*